

Posudek oponenta na disertační práci Michaela Hamana „Politická komunikace na sociálních sítích v Latinské Americe: Jak a kým jsou využívané?“

Michael Haman se ve své disertační práci zabývá tématem politické komunikace na sociálních sítích v Latinské Americe. Jedná se o velmi zajímavé téma, nadto v daném rozsahu doposud nezpracované nejen v Česku, ale i globálně. A již na úvod je nutné poznamenat, že text jako celek považuji za velmi zdařilý.

Autor vychází z velkého množství zdrojů. Teoretická část textu je zpracovaná velmi pěkně a nadto uvádí u každé ze zkoumaných zemí prakticky vyčerpávající přehled již provedených studií, čímž mapuje dosavadní poznání. Samotný seznam zdrojů na konci práce má více než padesát stran a jen dokresluje to, s jak rozsáhlým množstvím textů autor pracoval. A nutno uvést, že s nimi pracoval velmi pěkně.

Jako velikou přednost práce vidím její celoregionální zaměření. Autor mapuje situaci v jednotlivých latinskoamerických státech a v práci agregoval veliké množství dat. Analyzovaných politiků je několik tisíc. Zaměření se na celý region pak dává možnost srovnání situace v jednotlivých státech Latinské Americe, čehož autor umně využívá. Z hlediska metodiky je práce na velmi dobré úrovni.

Za zajímavé považuji i dotazníkové šetření formou otevřených otázek, kterým autor doprovází hlavní část práce a které umožňuje lépe chápat samotnou motivaci politiků sociální sítě používat. Často lze v odpovědích dohledat vyjádření „v mém obvodu/komunitě se Twitter příliš nevyužívá.“ Bylo by zajímavé se podívat, nakolik je to skutečně pravda a nakolik je to dojem. Jakkoliv jsou počty uživatelů platformy nižší než u Facebooku či Instagramu, představuje Twitter stále třetí nejužívanější sociální síť v zemi – viz posléze otázka v poslední části posudku.

Výstupy práce hodnotím jako velmi přínosné s tím, že mají uplatnitelnost pro praxi. Poskytují podrobný náhled na to, jakým způsobem politici v Latinské Americe pracují s Twitterem, potažmo i jinými sociálními sítěmi. Doplnková dotazníková část otevírá další pole výzkumu ohledně motivací politiků k využívání sítí, na kterém může autor stavět (případně též další autoři na jeho dílo navazující).

Z práce je patrné, že autor se tématem dlouhodobě a do hloubky zabývá. Svědčí o tom ostatně též jeho záznamy na platformách Web of Science a SCOPUS, kterých je na doktorského studenta velké množství. Kromě kvantity lze pak pozitivně kvitovat i kvalitu jednotlivých časopisů, kde autor publikoval.

Po formální stránce k textu nemám připomínek. Autor poctivě cituje velké množství zdrojů, grafické znázornění dat je přehledné a celý text je psán pěkným a čtivým jazykem.

Mám-li hodnotit práci jako celek, domnívám se, že se jedná o na poměry disertačních prací velmi kvalitní dílo. Za textem zcela evidentně stojí obrovský objem často mravenčí práce, autor jde často do velké míry detailu, na druhou stranu se mu ale daří budovat i celoregionální obraz a vnitroregionální srovnání.

Na základě výše uvedeného se domnívám, že uvedená práce jednoznačně splňuje nároky kladené na daný typ prací a doporučuji ji k obhajobě.

Otázky k diskuzi v rámci obhajoby:

Dochází-li při rozhodování politiků o využívání Twitteru k racionální úvaze o složení elektorátu, bylo by možné se zaměřit na to, zda se to skutečně zakládá na sociodemografických charakteristikách jejich obvodu? Bylo by to skutečně tak, že by politici z chudších/periferních/méně vzdělaných regionů měli tendenci využívat Twitter méně?

Poměrně zajímavá je v textu poznámka o možnosti toho, že návratnost dotazníků mohla snižovat doména CZ, kterou autor využíval. Domnívá se autor, že využití domén s příponou COM by mohlo zvýšit návratnost? S jakými dalšími konkrétními problémy se v rámci získávání dat od politiků autor setkal?

V Brně dne 8.8. 2023

Mgr. Et Mgr. Martin Hrabálek, Ph.D.,
Mendelova univerzita v Brně